

Išlo dievča do hájička zeleného

$\text{♩} = 72$

Zapísal Anton Budinský

Iš - lo diev-ča do há - jič - ka, do há - jič - ka ze - le - né -
ho, ni - ko - ho tam ne - vi - de - la len vo - jač - ka je - di - né - ho.

2. Vojak sa jej začal ptati, či sa nechce vydávati,
ja sa vydávať nebudem, ja milého čakať budem.
3. Tvoj milý sa už oženil a ja som mu na svadbe byl,
čo mu vinšuješ Anička červená, biela ružička.
4. Vinšujem ti toľko zdravia, koľko je po poli skália,
vinšujem ti toľko šťastia, koľko je po hore lístia.
5. Sklonil hlavu a zasmial sa, zlatý prsteň zajagal sa,
po prstenej ho spoznala prežalostne plakala.
6. Keby si nebola verná bola by si odstrelená,
ale keď si bola verná, budeš moja mladá žena.